

Imádom a Vámpírok Világát!

Hogyan kerültél kapcsolatba a színház világgal?

- Általános iskolába sok próza-és versmondó versenyekre jártam, majd 14 éves koromban jelentkeztem Mosonmagyaróváron a Fehérló Amatőr Színházi Csoportba, ahová felvettek és én játszhattam, életem első szerepét, Nyilas Misit, a Légy jó mindhaláláig című musicalben.

Az egész évadot végigjártad?

- Tíz előadást játszottunk, majd jártuk a környező településeket és az ottani művelődési házakban léptünk fel. Aztán jött az érettségi ideje, amire készülnöm kellett, sokat tanulnom,

ekkor nem szerepeltem a színjátszó csoportban. A tanulás mellett hangképzésre jártam Győrbe. Érettségi után jelentkeztem az Operettszínház Broadway stúdiójába, ahová felvételt nyertem. Egy évig voltam stúdiós, ahol a „Tavaszi ébredése” musicalben swingként szerepeltem Hanschen szerepében.

Megtetszett neked ez a „világ”?

- Számomra egy nagyobb váltás akkor kezdődött, amikor egyrészt bekerültem a Vámpírok Bálja előadás-sorozatba. Itt nagyobb dologról volt szó, és nagyobb szerepről. Itt ismerkedtem meg igazán a profi színházi mun-

kával. 2009-ben felvételt nyertem a Pesti Magyar Színházakadémiára, ahová azért jelentkeztem, hogy megismerkedjem a színházi szakma „prózai” részével. Azt gondolom színházi alapok a prózával kezdődnek. Mellette az éneklést is tovább tanulom.

A közönség téged a Vámpírok Báljából ismerhet leginkább.

- Interneten olvastam, hogy lesz meghallgatás, azonnal jelentkeztem. Azt tudom, hogy sokan jelentkeztek. Mindenkit behívtak, kb. húsz fős csapatot egy bizonyos időre, akkor zajlott folyamatosan a meghallgatás. Megkérdezték, milyen „repertoárt” hoz-

rettnék a stúdiójában voltam és pont olyan életszakaszomat éltem a stúdióban, ahol az év végi vizsgára készülünk. Bemutattuk az egy év alatt tanultakat. A próbaidőszakom párhuzamosan ment, nem ütközött akadályba semmivel, ugyanis a vizsga a Vámpírok előadás után következett.

Mikor kerültél „Alfreddal” színpadra?

- Két nappal a színpadra kerülésem előtte Cornelius Baltus visszajelezte, ha a másnapi főpróbám jól sikerül, minden rendben lesz, akkor pénteken este színpadra állhatok. 2009. július 5-e volt a nagy nap. Ez egy hatalmas lehetőség és élmény volt. Este

lesz látható Budapesten.

- Ha jól tudom 2010-ben vagy 2011-ben kiviszik Belgiumba, ott is Kentaur fogja csinálni a díszletet.

Neked jó referencia lehet a Vámpírok Bálja. Kopogtatsz-e valahol, mit szeretnél a jövőben?

- Két évem van a Magyar Színházakadémián hátra. Ezt az időszakot mindenképpen a fejlődésemre szeretném kihasználni: éneklés, színészet területén szeretnék sokat tanulni, Ha jönne valamilyen lehetőség: meghallgatás vagy egyéb felkérés, akkor mindenképpen kipróbálnám magam. Ha végeztem az iskolával, akkor szeretnék továbbra is a színpadon lenni, darabokban játszani.

Mosonmagyaróvár és Budapest között az ingázás nem zavaró?

- A nyári időszakban nem kell Budapesten lennem, napokra jövök fel és hangképzésre járok, de ez bármilyen színházi feladat végett változhat is.

A nyaralást tervezel-e?

- Ez még a családtól is függ, meg a jó időtől. A szüleim nagyon elfoglaltak viszont én szeretnék egy rövid családi nyaralást külföldön. Ha oda nem sikerülne, akkor pedig Magyarországon keresünk egy szép helyet a pihenésre.

CSICSAI ZSOLT

INTERJÚ PÁSZTOR ÁDÁMMAL, A VÁMPÍROK BÁLJA MUSICAL ALFRED-JÉVEL

am, milyen számmal szeretnék bemutatkozni. Tudtam, hogy mivel érdemes készülnöm, konkrétan Alfred szerepére folyt a meghallgatásom. Alfred szólóját kellett elénekelnem, ez a szám már a repertoárjaim között szerepelt.

Mennyi idő volt az egész felkészülésre?

- Két hétig Budapesten folyamatosan mentek a próbák, nem színpadon díszletek közt. Olyan helyen zajlott a próba, ahol az embernek a fantáziájára volt bízva, hogy beleképzelje magát az adott díszletbe. Elég nehéz volt egy kriptát elképzelni, egy függőhidat, amelyen átmegegy az ember; nagyon furcsa volt székekkel és asztalokkal próbálni. Amikor a színpadon csináltuk az „éles” próbákat a valós díszletekkel, majd elkezdődött az eszközökkel való megismerkedés: a forgószínpad helyes használata és az, hogy „itt megy össze a ház, ott megy össze a függőhíd, itt kell lemászni”... akkor abszolút mást érzést adott és helyzetben kellett helytállnom.

Mennyire változott meg az életed a „Vámpírok” miatt?

- Nagyon sokat tanultam e darab révén, rendezőktől és színész kollégáktól. A Vámpírok előtt én már az Ope-

tizenegykor vége volt a próbának és tudatták Velem, hogy „Alfred” leszek egyből hívtam édesanyámat: „- Anya péntek este mit csináltok? - Nem tudom fiam. - Én már tudom, holnap játszani fogok!” Alig hitték el! Nagy boldogság volt mindenki részéről.

Ez a karakter mennyire tettségzett?

- Ez „álomszerep” volt. Úgy érzem, hogy mind figurában, mind stílusában nagyon hasonlít rám. Naiv, de közben mégsem. Azt gondolná az ember, amikor Alfréd „csak” áll a színpadon és nincs dolga, „akkor is van”, sőt mindig van. Nagyon jól ki lett találva a rendezésben is, nincsen üres járat, mindig van valami apró játék. Miközben a professzor énekel, közben van a Magdával is egy apró jelenet, vagy Sarah-val is, Chagal-val, Rebekával, mindenkire figyel a szereplő is, és nekem is mindenkire fókuszálnom kell. Most júniusban a kilencedik előadásom volt, bizom benne, hogy a jövőben is játszani fogom, mindig új kihívást jelent számomra.

Külföldre is megy a magyar produkció? Amikor én voltam a 100. előadásom, akkor bejelentették, hogy külföldre vonul egy kis időre és nem

